

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13223/2024
05.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Црница“ Параћин из Параћина, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Далибор Митић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 2733/23 од 07.12.2023. године, у седници одржаној 05.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 2733/23 од 07.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 2733/23 од 07.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 2733/23 од 07.12.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Параћину П 1280/23 од 01.08.2023. године, којом је делимично одржано на снази решење јавног извршитеља Петра Петровића из ... ИИвк 673/2017 од 13.12.2017. године у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова извршног поступка исплати 7.392,00 динара, исто решење стављено ван снаге у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу на име главног дуга исплати 1.000,00 динара са законском затезном каматом од 07.11.2017. године као дана подношења предлога за извршење до исплате и у том делу укинута све спроведене радње и одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом члана 460. став 4. ЗПП одржано је на снази решење јавног извршитеља у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове извршног поступка настале у поступку покренутом пред јавним извршитељем ради наплате дуга по основу неплаћене паркинг карте.

Ревизијом туженог се, с позивом на погрешну примену материјалног права, оспорава одлука о трошковима извршног поступка. По оцени Врховног суда, одлука о трошковима извршног поступка као споредном потраживању, не представља правно питање од општег интереса, нити правно питање које би се разматрало у интересу равноправности грађана. То није питање које изискује ново тумачење права или усклађивање судске праксе, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је на основу члана 404. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозовљеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана прописано је да се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против одлуке о трошковима извршног поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, због чега ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић